

[Riishøj]

heidregimet. Det kan ske inden for rammerne af FN og i nordisk sammenhæng. Men også selvstændige danske initiativer er nødvendige. Dette beslutningsforslag sigter mod at forstærke den danske indsats nationalt og internationalt. Forslagsstillerne håber derfor på folketingets velvillige behandling.

Formanden:

Inden vi går i gang med første sag på dagsordenen, kan jeg oplyse, at det er min agt at holde en frokostpause af 1½ times varighed så tæt på kl. 12, som det bliver praktisk muligt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 5:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad er den danske regerings holdning til NATOs opstilling af 572 nye mellemstanceraketter i Europa?«

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 9/11 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/11 83).

Begrundelse

Steen Folke (VS):

Det er sidste udkald, hvis vi skal gøre et parlamentarisk forsøg på at forhindre et nyt vanvittigt skridt på atomoprustningens vej. De første krydsermissiler er ved at blive opstillet i England og på Sicilien, de første Pershing II-raketter er kommet til Vesttyskland, men vi bliver forsikret om, at de endnu ikke er operationsklare, ikke før ved årets udgang.

I Greenham Common i England fortsætter de demonstrerende kvinder med utrolig udholdenhed deres forsøg på at forhindre den endelige klargøring af atomraketterne under trusler om, at der vil blive skudt på dem, hvis det lykkes dem at trænge ind på basen. Ved Mutlangenbasen i Sydtykland forsøger fredsaktivister dagligt at blokere for tilkørslen af udstyr til Pershing II-raketterne, som er ved at blive stillet op. Svaret er politivold – Ordnung muss sein!

Når magthaverne finder det fornødent at opstille nye masseudryddelsesvåben, skal repræsentanter for folkeflertallet ikke komme og lægge sig i vejen. Men der er naturligvis på god demokratisk vis sørget for en plads til alle i massegravene, hvis det skulle gå så galt.

Situationenovre østpå er beklageligvis ganske den samme.

Men nytter det da overhovedet noget at sige fra i det danske folketing? Ja, det gør. Det er nok kun sammenbidte optimister, som kan tro på, at en dansk undsigelse af raketopstillingen på NATO-ministerrådsmøderne om en uge kan hindre klargøringen af de allerede ankomne raketter, men forsøget skal gøres alligevel, både fordi intet skal lades uprøvet, og fordi det under alle omstændigheder er kolossalt vigtigt, at Danmark fralægger sig medansvaret og tager afstand fra raketopstillingen: et almindeligvis særdeles loyalt, for ikke at sige følgagtigt, NATO-land siger fra. Det er en vigtig opmuntring for fredsbevægelserne i alle de andre lande. I det norske storting manglede der kun 1 stemme i, at den norske konservative regering var blevet tvunget til at gøre noget lignende. I den vesttyske forbundsdag vendte lidt under halvdelen sig imod de nye atomraketter, og den hollandske centrum-højre-regering har netop meddelt, at den ikke på nuværende tidspunkt vil sige ja til de planlagte krydsermissiler.

Vi må også huske, at de krydser- og Pershing II-raketter, der allerede er ankommet, kun er en lille fortrop af de 572, som NATO planlægger at opstille. Vi skal forhindre, at der nogen sinde bliver opstillet flere, og vi skal sørge for, at de allerede opstillede bliver pillet ned igen. Det gør vi bedst ved at sige klart fra nu, og vi tilføjer, for at ingen skal misforstå os, at vi også vil have skrottet SS-20 raketterne og de franske og britiske atomvåben. Vi vil have en ægte nulløsning, et atomvåbenfrit Europa.

Forhandlingerne i Genève mellem USA og Sovjetunionen om mellemstanceraketter er brudt sammen, jeg havde nær sagt planmæssigt. Da Pershing II-raketterne ankom til Vesttyskland, udvandrede russerne fra forhandlingerne. Det var, hvad alle havde ventet. Det var, hvad høgene både i Washington og i Moskva hele tiden har satset på. De kan ikke få atomraketter nok. Sovjetunionen har